

ע"פ 34134/08/14 - אנדרי בלינוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 34134-08-14 בלינוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 289110/2011

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המערער: אנדרי בלינוב
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט קמא בעבירה של תקיפה בגין חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין. התקיפה התבטאה בכך שהמערער תקף את המתלונן בנגיחה בראשו והיכה אותו באגרופים בשפתו. שפתו של המתלונן נחתכה והוא נזקק לתפרים. הרשעתו של המערער היתה לאחר שמיעת ראיות. בית משפט קמא (כב' השופטת ד' שריזלי) הטיל על המערער את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.
2. מאסר על תנאי בן 8 חודשים.
3. קנס כספי בסך 1,000 ₪.
4. פיצוי בסך 2,500 ₪ שיועבר למתלונן.

הערעור שבפנינו נסוב מלכתחילה הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

לאחר ששמענו את הטיעונים המלצנו בפני המערער וב"כ לחזור בהם מהערעור על הכרעת הדין והמלצתנו זו התקבלה. הנימוקים להמלצתנו עלו כחלק מהדין בפנינו, לפיכך הערעור על הכרעת הדין נדחה.

באשר לענישה:

לטענת הסנגור, החמיר בית משפט קמא עם המערער יתר על המידה. המערער הוא יליד 1965 וזו לו הרשעתו הראשונה. מדובר באירוע שהתחיל והסתיים בדקות ספורות. המערער הושיט עזרה מיד ובמקום למתלונן ויש לתת לכך משקל.

עוד מפנה הסנגור לפסקי-דין שניתנו על-ידי אותו מותב עצמו והמשקפים מעשי אלימות קשים יותר, כך לטענת הסנגור, ועדיין הענישה לא מתקרבת אפילו לענישה שהוטלה בתיק הנוכחי.

התביעה טוענת כי בית משפט קמא לא שגה לאורך כל הדרך בנושא הענישה, לא באשר לקביעת המתחם ולא בשלב השני בתרגומו לכלל ענישה אופרטיבית.

המדינה מפנה לכך שמדובר הן בנגיחה, הן באגרופים שהוטחו בפניו של המתלון וכל זאת על לא עוול בכפו. מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא נע בין 4 חודשים כרף תחתון ל- 7 חודשים. המתחם ראוי. בית משפט מיקם את המערער קרוב לרף העליון כאשר השית עליו 6 חודשים, אולם איזן זאת בכך שהמאסר שעל המערער לרצות הוא בדרך של עבודות שירות.

שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו כי יש מקום להתערבות מסוימת בענישה.

באשר למתחם - נראה לנו כי מתחם שתחילתו ב- 3 חודשי מאסר נכון וראוי יותר במקרה הנוכחי. המתחם לעולם נקבע בהתאם למעשה העבירה בנסיבותיו. הנסיבות בתיק הנוכחי מצביעות על כך שהמערער ככל הנראה הגיב בחמימות מח, אולם אין מדובר בתכנון אלא במעשה ספונטני, לא ראוי ואלים. אנו מייחסים משקל רב לכך שהמערער היכה על חטא מיד בצורה המשמעותית ביותר שניתן להעלות על הדעת, קרי: הוא הושיט למתלון עזרה מיד ובמקום לפני שרשויות החוק אמרו את דברם ובכך הוכיח כי הוא מבין שנהג שלא כשורה.

לענין הושטת העזרה אנו רואים לציין כי המערער ביקש מעובד שהיה עמו לנסוע עם המתלון לבית החולים ובכך, כאמור, דגש נוסף על היבט החרטה והכאה על חטא.

לפיכך אנו קובעים כי המתחם בתיק זה יעמוד על 3 חודשים כרף תחתון ועד 7 חודשים, כפי שקבעה כב' השופטת קמא.

ובאשר למיקומו של המערער בתוך המתחם - אנו מייחסים משקל רב לכך שהמערער הוא כבן 48 וללא כל הרשעות קודמות, ללמדך שמדובר באירוע חריג בחייו. אנו מייחסים משקל גם לנסיבותיו והמצב הקשה שהוא מצוי בו כרגע כפי ששמענו מפי הסנגור.

בשיקול הכולל אנו מעמידים את תקופת המאסר על 3 חודשים במקום 6 חודשים, אותם ירצה המערער בדרך של עבודות שירות כפי שקבע בית משפט קמא מלכתחילה.

הקנס יישאר בעינו וכך גם המאסר על תנאי.

לעומת זאת, את הפיצוי אנו מעמידים על 6,000 ₪ במקום 2,500 ₪, דהיינו 3,500 ₪ יותר ממה שהטיל בית משפט קמא.

את הפיצוי למתלון יפקיד המערער עד לתאריך 1.5.2015 במזכירות בית המשפט שתעביר אותו למתלון.

המערער ירצה את עבודות השירות במעון שיקומי מעש רח' החרש 6 חדרה, תאריך תחילת העבודה 28.1.2015.

המערער הוזהר כדן.

העתק החלטה זו יועבר לממונה.

ניתן והודע היום כ"א טבת
תשע"ה, 12/01/2015
במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

ג'ורג קרא, ס"נ

מרים סוקולוב, שופטת